

[Glensgård]

Jeg takker da for hr. Nørgaard Sørensens bemærkning. Derudaf kunne vi klart høre, at socialdemokratiet ikke selvstændigt ville tage beslutning om forslaget uden at høre, hvad fremskridtspartiet ville gøre i den pågældende sag. Jeg må forstå det således, som det også ganske klart fremgik i undervisningsudvalget, at hvis socialdemokratiet havde kendt fremskridtspartiets stilling, så havde socialdemokratiet taget en anden stilling i den pågældende sag. Det skal jeg selvfølgelig takke for, men jeg troede ærlig talt, at socialdemokratiet var så gammelt et parti, at det godt kunne træffe sine egne beslutninger.

Flemming Jensen (KF):

Ja, den, jeg ved ikke, om man skal kalde det broderstrid, som er opstået mellem socialdemokratiet og fremskridtspartiet, skal vi holde os ganske uden for.

Jeg lagde mærke til et par bemærkninger fra hr. Glensgård. Hr. Glensgård sagde, at han ønskede en begrænsning i adgangen til gymnasiet. Nu vel, det kan man diskutere, men jeg ved ikke, om hr. Glensgård med alle de meget smukke ord – jeg har nemlig også den hyggelige lille bog med, som blev anvendt ved første behandling – har været opmærksom på, at det er et af de få private gymnasier, han, hvis han havde magt, ville være med til at slå ihjel ved denne lejlighed. Det vil vi bestemt ikke.

Jeg forstår i øvrigt slet ikke betragtningen om, at bevillingen er for stor. Ved første behandling nævnte den socialdemokratiske ordfører, at det var et ambitiøst projekt. Det blev tilbagevist, og jeg tror sandelig også, at hr. Glensgård var inde på den tanke, at det var det ikke.

Formanden:

Jeg ved ikke, om ordet »broderstrid« er i strid med ligestillingsprincippet, men jeg skal lade det passere.

Flygaard (DR):

Vi har i finansudvalget efter aktstykket om Johannesskolen haft en række aktstykker til behandling, hvor det drejer sig om offentlige gymnasier, og jeg mener ikke, at betragtningen om, at den nye Johannesskole er udtryk for et flot projekt, er rigtig. Det kan man se både ud fra, hvor meget plads der er bereg-

net pr. elev, og ud fra, hvad udgiften er pr. kvadratmeter. Men jeg er i øvrigt glad for, at sagen nu synes at nærme sig sin afslutning på en i hvert fald for retsforbundet tilfredsstillende måde.

J. K. Hansen (S):

At jeg tager ordet her, skyldes hr. Glensgårds bemærkninger om, at hvis vi i socialdemokratiet havde kendt fremskridtspartiets holdning, så ville vi have optrådt anderledes. Jeg kan berolige hele denne forsamling med, at vi godt kender fremskridtspartiets holdning. Det gør vi alle sammen. Det gjorde vi alle sammen i uddannelsesudvalget. Vi vidste helt klart, hvordan fremskridtspartiet ville forholde sig i dag. Men vi har taget stilling til denne sag, og derved bliver vi.

Mimi Jakobsen (CD):

Der har verseret mange bemærkninger i denne sag om, at det da var underligt, at så mange forskellige partier pludselig kunne rotte sig sammen, og man har hørt små, spydige bemærkninger om, at sådan noget kan de blive enige om, men så kan de ikke blive enige om så forfærdelig meget andet. Jeg synes godt, jeg vil understrege, at det ikke bare er et spørgsmål om, at man er blevet enig om i en lang række partier at sige nej til en ganske uholdbar og talentløs argumentation fra ministerens side. Det er heller ikke et spørgsmål om, at man kun siger nej til en uanstændig sagsbehandling over for finansudvalget, men det er et spørgsmål om et princip med hensyn til de private skoler. Jeg synes, socialdemokratiet bør mærke sig, at uanset om der er tale om en skole af den ene eller den anden farve eller opfattelse, så er der i folkettingen et bredt flertal for princippet om, at der skal være plads til de private skoler, også i nedskæringsår.

Så vil jeg i øvrigt godt sige til lykke til hr. Glensgård, som med sædvanlig slagkraft har formået at trække al den politiske goodwill ud af denne sag i medierne, som han har gjort, samtidig med at det altså ikke har kostet ham en krone – for ikke at snakke om 17 mill. kr.

Glensgård (FP):

Jeg skal da gerne berolige fru Mimi Jakobsen med, at når jeg bruger penge i finans-